

Arrest

nr. 120 020 van 28 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk/ongegrond verklaard wordt van 25 juli 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.03.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d.17/06/2013 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.

Met betrekking tot de vraag of de aandoening van betrokkene een reëel risico kan inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, dient te worden opgemerkt dat zelfs indien er geen of zeer geringe behandelingsmogelijkheden zijn wat de gezondheidstoestand van betrokkene aanzienlijk kan doen achteruitgaan en zijn levensverwachting op korte of middellange termijn in het gedrang kan brengen, artikel 3 van het EVRM niet geschonden is als de actuele gezondheidstoestand van verzoeker niet eveneens uitermate ernstig is (EHRM, 20 december 2011, Yoh- Ekale Mwanje t. België, §§ 81-85; EHRM, Décision, 24 mei 2012 E.O. t. Italië, nr. 34724/10, §§, 34-38; EHRM, Grote Kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42)1

Om van een mensonterende en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is te kunnen spreken in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 9 ter Vw. is bijgevolg niet enkel doorslaggevend dat er geen behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, doch dient daarbij eveneens reeds actueel sprake te zijn van een kritieke gezondheidstoestand of een levensverwachting die op korte termijn in het gedrang is, zodat het vaststellen van het kennelijk en manifest ontbreken van dergelijk ernstig actueel gevaar voor de gezondheid ruimschoots volstaat om deze toepassingsvoorwaarde van artikel 9 §1 en artikel 3 van het EVRM uit te sluiten.

Uit de vaststellingen van het medisch advies blijkt heden bijgevolg een manifest gebrek aan een vergevorderd, kritiek, dan wel terminaal of levensbedreigend stadium van de aandoening(-en) waaraan betrokkene lijdt, zodat dit element op zich toelaat overtuigend te besluiten dat betrokkene kan uitgesloten worden van de toepassing van artikel 3 van het EVRM en bijgevolg ook van de toepassing artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift blijkt bijgevolg dat betrokkene kennelijk niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het EHRM de schendingen van art. 2 EVRM (recht op leven) en art. 3 EVRM onlosmakelijk verbonden acht. Indien er immers geen onmenselijke of vernederende behandeling kan worden vastgesteld, wordt wegens deze samenhang een eventuele schending van het recht op leven of fysieke integriteit niet verder onderzocht, gelet op de redenering die het EHRM op systematische wijze aan deze artikels toekent (EHRM, 20 december 2011, Yoh-Ekale Mwanje t. België, § 86; EHRM, 2 mei 1997, D. t. Verenigd Koninkrijk, §§ 58-59; EHRM, Décision, 29 juni 2004, Salkic e.a. t. Verenigd Koninkrijk; EHRM, Décision, 7 juni 2011, Anam t. Verenigd Koninkrijk).

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Betreffende de medische elementen ingeroepen door M.M. (R.R.: 075031860365) aangaande een aanvraag 9ter (dd.18/03/2013):

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 03/12/2012. De aanvraag werd echter ingediend op 18/03/2013, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het

standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen. Verder kan dan ook geen rekening gehouden worden met de bijlagen aangezien deze ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

Betreffende de medische elementen ingeroepen door M.S. (R.R.: 073032664631) aangaande een aanvraag 9ter (dd.18/03/2013):

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 11/05/2012. De aanvraag werd echter ingediend op 18/03/2013, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen. Verder kan dan ook geen rekening gehouden worden met de bijlagen aangezien deze ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

Betreffende de medische elementen ingeroepen door M.B. (R.R.: 078040245782) aangaande een aanvraag 9ter(dd.18/03/2013):

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 11/05/2012 - 19/06/2012. De aanvraag werd echter ingediend op 18/03/2013, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Verder kan dan ook geen rekening gehouden worden met de bijlagen aangezien deze ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Gelieve eveneens biagevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN ZONDER DE BIJGEVOEGDE GESLOTEN OMSLAG.

Gelieve betrokkenen ervan op de hoogte te brengen dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermelde vereisten. Zij worden ingediend bij de Raad bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.

Hen dient een afschrift van deze brief overhandigd te worden nadat zij voor kennisname hebben getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd.

Gelieve onmiddellijk onze diensten te melden indien kennisname niet mogelijk blijkt.

Hoogachtend,

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie:

P.F.

Attaché

Kennisname op: 04/07/13

Verklaart bijgevoegde gesloten omslag te hebben ontvangen.

Handtekeningen:

M.S.

M.M.

M.B.”

2. Rechtspleging

De Raad stelt vast dat bij beschikking van 18 september 2013 het bedrag van het rolrecht werd bepaald als volgt: “175 euro x 6 verzoekers = 1050 euro”. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat slechts werd voldaan aan een rolrecht ten belope van 175 euro, zodat het beroep, overeenkomstig artikel 39/68-1, §5, tweede lid, slechts op de rol wordt geplaatst in zoverre het is ingediend door eerste verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel het volgende aan:

“ENIG MIDDEL: Schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet .Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de materiële en formele motiveringsplicht). Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet (motiveringsverplichting). Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting. Schending van artikel 3 EVRM.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Wat betreft de gesloten omslag in bijlage

In haar beslissing 17.06.2013 verwijst gedaagde naar het verslag van de arts-adviseur dd. 17/06/2013.

Dat het advies derhalve cruciaal is voor het begrijpen van de bestreden beslissing.

Dat motivering mits verwijzing enkel mogelijk is voor zover de stukken waarnaar wordt verwezen integraal worden bijgevoegd ten laatste op het moment van de betekening zelve van de beslissing.

Dat in casu verzoeker de omslag met het advies niet kreeg zodat het stuk waarnaar wordt verwezen totaal onbekend is aan verzoeker.

Dat verzoeker dan ook bezwaarlijk een inhoudelijk beroep kan formuleren daar hij eenvoudigweg de motieven niet kent van de arts.

Dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd daar er verwezen wordt naar een voor verzoeker onbekend stuk.

Wat betreft de verdere motivering

Dat de bestreden het volgende stelt:

“Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 1 3/12/2013. De aanvraag werd echter ingediend op 1 8/03/201 3, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 1 5.12.1 980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift (...)”

Dat gedaagde op 22.03.2013 reeds dezelfde beslissing genomen heeft met betrekking tot de aanvraag dd. 1 8.03.201 3 (zie stuk 3).

Dat verzoeker hiertegen beroep heeft ingesteld op 06.05.201 3.

Dat bij beslissing van 1 7.06.2013 de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 22.03.2013 werd ingetrokken (zie stuk 4).

Dat verzoeker dan ook de motivering van zijn verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring van de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 22.03.2013 hier integraal herhaalt:

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

Dat art. 9ter als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft. § 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene; 2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie; 3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene; 4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene. De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens een van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.”

Verzoeker heeft in casu hetgeen gedaan wat de wet voorschrijft namelijk het bijsturen van medische attesten en het bewijs van zijn identiteit.

De aanvraag van verzoeker dd. 18.03.2013 steunt enerzijds op het medisch attest van 03.12.2012 anderzijds op het recent medisch attest van 13.03.2013 (zie stuk 2).

De bestreden beslissing stelt dat de gevoegde standaard medische getuigschriften ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St, nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249).

Dat verzoeker wel degelijk een recent standaard medisch attest heeft toegevoegd van 13.03.2013 aan zijn aanvraag 9ter van 18 maart 2013 (zie stuk 2 en 5). Dit medisch attest is meer bepaald stuk 8 in de aanvraag 9ter van 18 maart 213.

Dat uit de bestreden beslissing blijkt dat op geen enkele manier rekening werd gehouden met dit medisch attest. De bestreden beslissing verwijst enkel naar het medisch getuigschrift van 03.12.2012.

Dat de motivering in casu dan ook absoluut niet afdoende, nauwkeurig en volledig is.

Verzoeker meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoeker verwijst in dit verband naar de rechtsleer die het volgende stelt:

“Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen een dossier (en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende.” (OPDEBEEK, I, COOLSAET, A, Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189)

Verzoeker is dan ook van oordeel dat de materiële en de formele motiveringsplicht geschonden werd.

Dat bovendien het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden en meegedeeld.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin gevatte dienstige stukken.

Op deze wijze moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig in te schatten en af te wegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op aan de bevoegde overheid.

Dat de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich enkel heeft gebaseerd op het medisch attest dd. 03/12/2012 en geen rekening heeft gehouden met het medisch attest dd. 13.03.2013.

Dat aldus geen zorgvuldig onderzoek is gebeurd.

Verzoeker vordert dan ook op grond van een schending van de materiële en de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat tot slot gedaagde zich uitspreekt over de medische elementen ingeroepen door S.M. en door B.M..

Dat verzoeker deze problematische medische problemen van zijn familie enkel heeft ingeroepen louter ter illustratie.

Verzoeker vordert op grond van een schending van de materiële en de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken."

3.2. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618).

Verzoeker voert dan wel de schending aan van artikel 3 van het EVRM maar geeft hieromtrent geen enkele toelichting. Het middel is in zoverre onontvankelijk.

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is.

3.6. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing onder meer wordt gesteld, betreffende de medische elementen ingeroepen door eerste verzoeker aangaande diens aanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wat volgt:

“Betreffende de medische elementen ingeroepen door M.M. (R.R.: 075031860365) aangaande een aanvraag 9ter (dd.18/03/2013):

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 03/12/2012. De aanvraag werd echter ingediend op 18/03/2013, dus na de invoegintreding op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen. Verder kan dan ook geen rekening gehouden worden met de bijlagen aangezien deze ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag”.

Uit deze motivering blijkt in het bijzonder dat de verwerende partij van oordeel is dat geen enkel ander standaard medisch getuigschrift werd voorgelegd dan datgene van 3 december 2012.

De Raad stelt vast dat bij de aanvraag die aanleiding heeft gegeven tot de thans bestreden beslissing 2 standaard medische getuigschriften werden gevoegd , met name eentje daterend van 3 december 2012 en eentje gedateerd als volgt: “3/12/2012 + 13/3/2013” en gevoegd als stuk 8. Niettegenstaande de vermelding van de twee data op het voormelde stuk 8 mogelijks tot verwarring zou kunnen leiden, moet worden vastgesteld, na vergelijking van beide standaard medische getuigschriften, dat het gaat om gelijkaardige doch niet volledig identieke attesten, geschreven door eenzelfde geneesheer. De stelling in de bestreden beslissing dat “*bovendien [...] geen enkel ander medisch getuigschrift [werd] voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift*” vindt dan ook geen steun in de stukken van het administratief dossier.

De verwerende partij wijst op het eerste deel van de motivering van de bestreden beslissing en stelt dat de kritiek van de verzoekende partijen steunt op een onvolledige lezing ervan, nu uit het advies waarnaar in dat eerste deel wordt verwezen blijkt dat het standaard medisch getuigschrift van 13 maart 2013 door de arts-adviseur werd beoordeeld en de kritiek zich derhalve richt tegen een overtollig motief. Om te kunnen beoordelen of dit daadwerkelijk het geval is, is het noodzakelijk dat de grief van de verzoekende partijen aangaande het ter kennis geven van het advies van de arts-adviseur van 17 juni 2013 wordt onderzocht.

Uit het voormelde advies blijkt immers inderdaad dat het standaard medisch getuigschrift van 13 maart 2013 door de arts-adviseur werd beoordeeld in het kader van het onderzoek van de medische toestand van eerste verzoeker. Indien er kan worden van uit gegaan dat dit advies door verzoekers gekend is en aldus deel uitmaakt van de motivering van de bestreden beslissing, moet de vraag of het om een overtollig motief gaat positief worden beantwoord. In die zin kunnen de verzoekende partijen worden bijgetreden waar zij stellen dat het advies cruciaal is voor het begrijpen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen stellen dienaangaande dat zij de omslag met het advies niet hebben ontvangen zodat dit stuk hen totaal onbekend is en verzoeker bezwaarlijk een inhoudelijk beroep kan formuleren daar hij niet de motieven kent van de arts.

Echter, uit het administratief dossier blijkt dat *in fine* van de bestreden beslissing het volgende is vermeld:

“Kennisname op: 04/07/13

Verklaart bijgevoegde gesloten omslag te hebben ontvangen.

Handtekeningen:

M.S.

M.M.

M.B.”

De verzoekende partijen hebben dus wel degelijk ondertekend voor ontvangst van de bestreden beslissing en de gesloten omslag waarin het advies van de arts-adviseur zat. Gelet op deze handtekeningen en bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, kan de Raad dus niet anders dan ervan uitgaan dat het advies van de arts-adviseur aan de verzoekende partijen werd betekend en dat de

inhoud hen gekend was zodat zij ook hebben kunnen vaststellen dat het standaard medisch getuigschrift van 13 maart 2013 wel degelijk door de arts-adviseur werd onderzocht.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat, hoe ongelukkig ook, het motief waarin wordt gesteld dat geen ander standaard medisch attest werd bijgevoegd dan datgene van 3 december 2012 een overtollig motief is en dat verzoekers geen belang hebben bij het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop.

3.7. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS